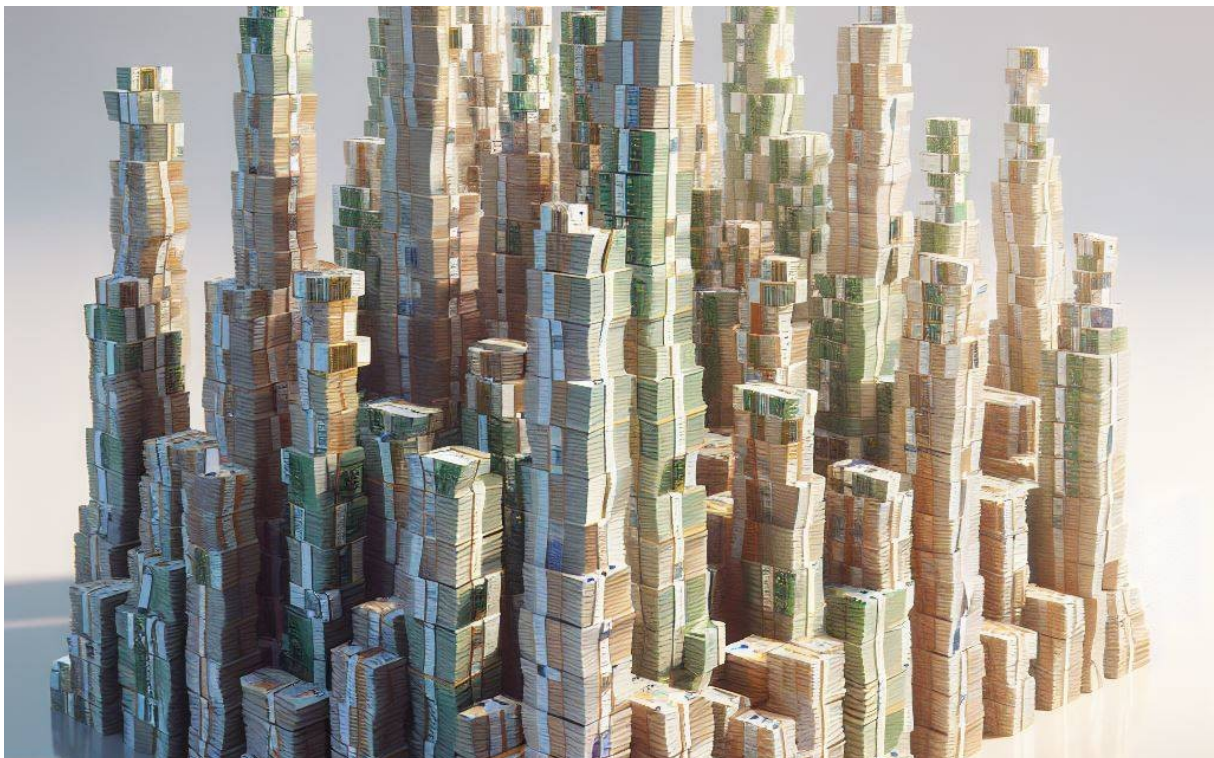

Áramkimaradásoké a jövő?

Számtalanszor számonkértük, hogy a zöld átmenettel, ill. az energiaátállás célkitűzéseivel kapcsolatban nem végeznek az illetékesek számításokat. Vajon teljesíthetők-e a célkitűzések, akár technológiai, pénzügyi, vagy akár a határidők betarthatósága szempontjából? Örvendetes, hogy a jelentkező problémák erősödése miatt egyre több számítási eredmény lát napvilágot, az érintettség különböző szintjein. A legnehezebb helyzetben a hálózatokat üzemeltetők vannak. A megújuló erőművek teljesítményének időjárásfüggő állandó és jelentős változása, e változások kiegyenlítése, a magas feszültségű hálózatban egyes vezetékek a túlterhelődési veszélye, az export-import bonyolítása egyre nehezebb feladatokat elé állítja a hálózati üzemeltetőket. E problémakörről ad áttekintést **Manfred Haferburg** cikke, amelynek címe:

Egyre komolyabb figyelmeztetések a hosszú áramszünetekkel kapcsolatban¹

Postázta: [Admin](#) | 2024. március 15. | [Általános](#) | [1](#) |

5 milliárd euró Bing Creator

¹ Manfred Haferburg: Immer mehr ernste Warnungen vor langen Stromsperren. EIKE, Mrz. 15. 2024.

Németországnak az energiaátállítás 5 billió eurójába kerül. Drága mulatság, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy a hálózatüzemeltetők az energiaátállítás miatti gyakori és hosszú áramkimaradások veszélyére figyelmeztetnek.

von Manfred Haferburg

A média csekély figyelme mellett ismét rossz hír érkezett az alkancellár és egyben a szövetségi gazdasági és klímavédelmi miniszter, dr. Robert Habeck számára is. *A Welt Online* főcíme: *Évente akár százszor is leállhat az elektromos hálózat? Új kétségek a szén korai kivezetésével kapcsolatban.*

Most már nem „csak” a Baden-Württembergi hálózat üzemeltetője, [a TransnetBW](#) figyelmeztet a hálózat lehetséges összeomlására. Már nem csak a [Szövetségi Ellenőrzési Hivatal](#) tanúsítja, hogy az energiaátállítás hajója veszélyesen a zátony felé tart. *A legnagyobb elosztóhálózat-üzemeltető*, a *Westenergie* vezetője is komoly ellátási hiányosságokra figyelmeztet. *A Westenergie* mintegy nyolcmillió embert lát el Nyugat-Németországban árammal, gázzal, vízzel és internettel. A közel 200 ezer kilométer hosszú elektromos vezetékkel az Eon leányvállalata az ország legnagyobb elosztóhálózat-üzemeltetője.

A Welt Online ezt írja: "Katherina Reiche, Németország legnagyobb elosztóhálózat-üzemeltetőjének vezetője hatalmas ellátási hiányosságokra figyelmeztet a villamosenergia-hálózatban, tekintettel a szén 2030-ig történő fokozatos kivonására. Egy bizonyos forgatókönyv szerint évente akár száz leállítás is lehetséges, ami akár 21 óráig is tarthat. A hálózatüzemeltető kiértékelte az elmúlt harminc év időjárás adatait, és összevetette azokat a szövetségi kormány erőmű-leselejtezési terveivel.

Eszerint az év folyamán akár százszor is előfordulhat akár 21 órán át tartó ellátási hiány sötét, szélcsendes időszakokban. Ez elfogadhatatlan egy ipari ország számára. Kétségeim vannak afelől, hogy ez csak az ipar számára elfogadhatatlan A sötétben és hidegben ülő fogyasztók is boldogtalanul reagálhatnak, és kételkedhetnek abban, hogy az energiaátmenet megváltást hoz.

És mit mond a „tudomány”?

A korai szénkivonás csendes kritikusai közé tartozik még három keletnémet miniszterelnök, Dietmar Woidke brandenburgi (SPD), Michael Kretschmer (CDU) szászországi miniszterelnök és Reiner Haseloff szász-anhalti miniszterelnök. Azt szorgalmazzák, hogy a szénfelhasználás korai, 2030-as megszüntetését egyszerűen le kell állítani.

Az olyan környezetvédelmi szervezetek, mint a BUND és a Zöld Párt ragaszkodnak a korai kivezetéshez. „Mi, zöldek a Bundestagban szeretnénk előrehozni a szén-dioxid-kivonást 2030-ra” – áll a Zöld Párt honlapján. A kormánypártok akarata szerint a szél- és napenergiából származó villamos energia arányának ekkorra 80 százalékra kellene emelkednie. Észak-Rajna-Vesztfália fekete-zöld tartományi kormánya megállapodott az RWE csoporttal, hogy 2030-ig leállítják a széntermelést a Rajna-vidéken, Európa legnagyobb lignitbányászati területén.

Mit mond a „tudomány” arról, hogy a német energiaipar néhány éven belül könnyedén megbirkózik-e az atomenergia, a szén és a gáz kivezetésével? Számos megrendelésre készült tanulmány létezik, sokféle eredménnyel. A Szövetségi Hálózati Ügynökség és a környezetvédelmi szövetségek elemzése a cél elérését a rendkívül magas költségek mellett

csak azzal a feltétellel tartják megvalósíthatónak, hogy teljesülnek a megújuló energiaforrások és a tartalék gázerőművek bővítésére vonatkozó kormányzati célkitűzések. Ezeket a terveket azonban [ma már a kormány is megvalósíthatatlannak tartja](#), és egy részüket egyszerűen megfelezte.

Óriási költségek

A hálózatüzemeltetők ezzel szemben alapvetően veszélyeztetettnek látják a németországi áramellátás megbízhatóságát. Egyszerűen nem állnak rendelkezésre emberi, anyagi és pénzügyi erőforrások ahhoz, hogy a rendelkezésre álló időben megvalósítsák a kormány hálózatbővítési, a tartalék gázerőművek, a szélturbinák és hidrogénipar létesítési terveit.

Sajnos a közlekedési lámpásoknak meg van a szokásuk, [hogy a hidakat az átkelés után felrobbantják](#), ahogy az atomenergia esetében ez bekövetkezett. A visszaút lehetőségét minden körülmények között el kell zárni, még akkor is, ha egy döntés később tévedésnek bizonyul. A „szükség a találmány anyja” mottó szerint ilyenkor energiatárolókat kell elővarázsolni. Ami a szén fokozatos kivonását illeti, a 2030-as évet valószínűleg már eltemették a Habeck-minisztériumban. Nincs más magyarázat, minthogy a Szövetségi Hálózati Ügynökség a „szénhálózati tartalék erőműveknek”. [2031 utáni határidő-hosszabbításra](#) adott engedélyt.

A gazdaságkutató intézetek is óriási költségigényekről nyilatkoznak Németország esetében. Csak a közép- és kisméretű hálózatok korszerűsítésére évente 16 milliárd euró szükséges. Általában a kisméretű hálózatok földkábeleinek keresztmetszete és a transzformátorok nem alkalmasak a tervezett elektromos autók töltőállomásainak és a hőszivattyúk együttes és magas terhelésének az ellátására.

Öt billió euró az energiaátállásra

De a kormány itt is feltölti a régi kutakat, mielőtt az újak vizet szolgáltatnának. Az Energiaipari törvény 14. §-ának módosítása így szól: *Szabályozható fogyasztású készülékek integrálására vonatkozó előírások*. Ez sem magyarázható másként, ugyanis 2024. január 1-től az alábbiak érvényesek: *„A hálózatüzemeltető a továbbiakban nem tagadhatja meg a szabályozható fogyasztású eszközök csatlakoztatását esetleges kisméretű hálózati szűk keresztmetszetekre hivatkozva.”* Megjegyzés: bár a hálózatok erre nem alkalmasak, bár a Szövetségi Hálózati Ügynökség vezetője, Müller maga mondja: *„A kisméretű hálózatok többsége jelenleg még nem ilyen gyors felfutásra van tervezve. A hálózatokat optimalizálni, digitalizálni és nagy sebességgel bővíteni kell.”*

A Welt Online azt írja: *„A Cornwall Insights brit tanácsadó cég megbízásából készült elemzés nemrégiben arra is rámutatott, hogy a szövetségi kormány pénzügyi lehetőségei a gázerőművek támogatására is szűkösek. Az iparági szakmai hírek szerint ezeket az áramtermelőket nem lehet nyereségesen üzemeltetni támogatások nélkül.*

Annyi bizonyos, hogy az energetikai átállás továbbra is hatalmas összegeket igényel majd. 2050-ig mintegy ötbillió eurós beruházásra lesz szükség Németország klímasegélyességének eléréséhez – mondta Reiche az előrejelző intézet és a szövetségi tulajdonú KfW Bank adataira hivatkozva. Ennek nagy része a mobilitás, az ipar és az energia területéről származik. Főleg az autózás (villanyautókkal) és a fűtés (hőszivattyúkkal) villamosítása miatt a villamosenergia-igény belátható időn belül évente két-három százalékkal nő.”

Németország elszegényedési programja

Öt billió euró 2050-re? Ez bizony ötezer milliárd euró. Aztán a következő 25 évben az egész ország semmi másért nem fog dolgozni, mint a zöldek dekarbonizációs fantáziájának megvalósításáért. Egy egész energiatároló ipart kell kiépíteni. Németország jelenleg néhány gigawattóra energiatárolási kapacitással rendelkezik. Ezt néhány éven belül 91 gigawattóra kell bővíteni. Ez 2050-re tizenháromszoros tárolási kapacitásnövekedést jelent. Sajnos technológiailag és geológiailag jelenleg csak az akkumulátoros tárolás alkalmas Németországban. De ehhez az anyagot valószínűleg egy másik bolygóról kell lekérni.

A hidrogéngazdaság megvalósítása keretében 60 milliárdért hidrogén tüzelésű gázerőműveket terveznek építeni, amelyeket kezdetben drága, az USA-ból származó repesztéses LNG-vel fognak üzemeltetni. De a zöldek szeretnék minél előbb a földgázból is kiszállni. Ennek csak egy értelme lehet, hogy a Zöldek minden magasztos, boldog világmegmentő, de lehetetlen elképzelését megvalósítsák: és ez nem más, mint Németország elszegényedési programja.

A *Welt-Online* cikk utolsó mondatához nincs mit hozzáfűznöm: *"Ha a biztonságos villamosenergia-ellátásra vonatkozó számítás bejön, a hidrogéntermelési kapacitást a jelenlegi közel nulla szintről akár 40 gigawatttra kell növelni - lényegében azért, hogy a gáztüzelésű erőművek működését akkor is garantálni lehessen, amikor következő lépésként a földgáz fokozatos kivezetése is sorra kerül."*

[A cikk először az ACHGUT-on jelent meg itt](#)

* * *

Hát nem semmi, amiről Haferburg úr beszámol. A kényszerlépések sorozata mellett is veszélyben van a biztonságos energiaellátás. Pontosabban éppen a kényszerlépések igazolják, hogy egyes országokban már veszélyben van az energiaellátás. A cikkből egyértelműen kiderül, hogy a célkitűzések és a lehetőségek nincsenek összhangban. A valóságos lehetőségektől teljesen elrugaszkonak a célok. Az összes cél (dekarbonizálás, e-mobilizáció, hidrogéngazdaság) annyira megnöveli a „tisztá” villamos energia iránti igényt, amelyhez elegendő megújuló erőművi és energiatárolási kapacitás egyszerűen nem építhető meg. És ehhez még hozzászámítandók a hálózatfejlesztési igények és a hőellátás, valamint az ipar területén a technológiai átalakítások költségei. A szerző által leírt hatalmas költségigény csupán az energiaátállással közvetlenül kapcsolatos költségeket tartalmazza.

És mindez miért? A dekarbonizálás végrehajtásáért, pontosabban a klímaváltozást befolyásolni nem képes antropogén szén-dioxid kibocsátás nettó nulla szintre való csökkentése céljából. Ilyen, és ehhez hasonló örültségekre a történelem szerint csak az ideológiák által vezérelt izmusok képesek, amelyek közül e mostani a tetejében a háttérből még globalizált érdekeztetett is.

Még ideillik egy friss hír:

„Franciaországban a zajszennyezés miatt már nem engedélyezik a szélturbinákat – visszamenőleg is.”

Hát akkor honnan lesz a zöld átálláshoz szükséges tiszta energia? „Semmiség.” A zöldek triumfálni fognak azt állítva, hogy ezzel megmentik az embereket az egészségkárosító zajterheléstől és elfeledkeznek arról, hogy közben elszegényítették Németországot.

(Petz Ernő, 2024. 03. 28.)